

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

КРУГ СЕСТРИЧОК БРАТЧИНІВ

Видає Орлиний Круг та Ланка „Н“ Надзві Виховниць

Осінь 1965

Число 27

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

КРУГ СЕСТРИЧОК І БРАТЧИКІВ

Видає Орлиний Круг і Ланка „Н” Кадри Виховниць

Осінь 1965

Число 27

З М І С Т

	Стор.
Слово від редакції	1
Сестричка Леся: Дещо про НЕЇ	3
Сестричка Стажа: Плян праці на осінь	5
Сірий Орел Ніна: Почитання Божої Матері в українсько- му народі	8
"К Н И Ж К А" . сценка для новацтва	11
Гризик книжка: Новацька бібліотека	16
Ciri Орли Надя і Денис: Новацькі гри	19
Сірий Орел Надя: Теренові гри і змаги	23
"ГОТУЙСЬ" говорить до новацьких виховників	25
Братчик Ірко: Екслібріс (Майстрування)	27

"ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ"

КРУГ СЕСТРИЧОК І БРАТЧІКІВ

Видає: Орлиний Круг та Ланка "Н" Кадрис Пластових Вижовників

Редактор: пл.сен. Леся Храплива

Оформлення: ст.пл. Іриней Юрчук

Адміністрація: пл.сен. Леся Юзенів

Видано 500 примірників в Нью Йорку, США.

Ціна примірника: 50 центів:

Адреса Редакції:

LESLIA CHRAPLYWA
158 E. 7th Street
New York, N.Y. 10009

Адреса Адміністрації:

"W. O. R."
c/o PLAST Inc.
140 Second Ave
New York, N.Y. 10003

Дорогі Сестрички і Братчики !

Оде даємо Вам у руки нове число "ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ". З різних причин ми не могли його видавати продовж деякого часу. Тому саме тепер, починаючи видавати знов, хочемо Вам пригадати, що таке "Вогонь Орлиної Ради" та навіщо його видаємо.

Кожна і може з Вас відбути напевно курс новацьких виховників. Якщо ще не відбули, по певно поїдете на цей курс цього літа. Отже на курсі Ви пізнали, чи пізнасте основи того, що слід робити Вам з новацтвом. Без цих основ Вам було б дуже важко робити щенебудь з Вашими новаками. На курсі Ви пізнали нас-членів Проводів Ланки "Н" та Орлиного Круга. У спільніх зусиллях ми ставали з Вами добрими друзями. Так, що коли ми прощалися, впала неодна слізоза. Вам було жаль розставатися з нами. І вірте, нам теж не було легко покидати Вас, наших ширих молодих друзів!

І тому саме ми видаємо "Вогонь Орлиної Ради", щоб ця наша болотча розлука не була назавжди. Щоб ми з Вами таки держали якось звязок, хоч живемо далеко одні від одних.

Ми самі були колись, а то й сьогодні є братчиками чи сестричками наших роїв, чи гніздовими. Ми знаємо добре, яка велика й відповідальна Ваша праця - праця новацьких виховників. І ми хочемо бути завжди з Вами та допомагати Вам на кожному кроці. Наші поради, наші пояснення Вам друкуємо разом, називаємо їх "ВОГНЕМ ОРЛИНОЇ РАДИ" та розсилаємо Вам.

Це стільки ми можемо зробити. Але частина роботи залишається

таки і Вам.Щоб скористати з ВОР,Ви мусите можне число докладно прочитати.Самі,чи спільно на сходинах Ланки Виховників Вашого гнізда.На це не можна жаліти ні часу ні труду!Та не досить лише прочитати.Пробуйте заграти з новацтвом гри,що їх подаємо,провести змаги,вивчити пісні.Пробуйте розказати розповіді,використати матеріали,що їх тут подаємо в гутірках з новацтвом.ВОР буде звичайно приходити до Вас на початку кожного кварталу,отже неважко буде Вам вжити ці матеріали при складанні тримісячних плянів праці.Пробуйте теж передумати докладно всі справи,що про них пишемо в розділі "Мудрість Сирого Орла та Сизонкрилої".Коли Вам що неясне-пишіть до нас.Радо помістимо Вашого листа в наступному числі та дамо відповідь на нього.

А коли Ви вже пильно прочитали та належно використали число ВОР,старайтеся добре його зберегти.Купіть чи змайструйте собі окрему течку,щоб у ній переховувати всі числа за порядком.Щоб знали Ви,де вони,та щоб могли у потребі з них скористати.І щоб числа не нищилися.Пам'ятайте,що пластун ощадний,отже не дозволить марнуватися ніякій речі,яка має вартість і над якою хтось мусів добре працювати!

Коли будете пильно читати,використовувати та зберігати цей Ваш виховницький посібник,Вогонь Орлиної Ради,то наша праця,праця Редакції та Співробітників не піде намарно.Тоді ми з Вами будемо неначе весь час сидіти разом,блізько,як колись підчас курсів біля вогнища.На те саме в нас "ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ"

Чеснічка Леса
Редакторка

МУДРІСТЬ СІРОГО ОРЛА
ТА СИЗОКРИЛОЇ
ДЕЩО ПРО НЕЇ...

Остання гутірка моїм курсантам з "Хатки добродушка" на Вовчій Тропі, 1964, але можуть її читати теж інші сестрички та братчики.

Наш курс кінчається. Продовж коротких кількох днів ми обговорили на ньому так багато справ, що тепер будете мати що передумувати на довгий ще час.

Сьогодні, коли мерехтить востаннє наш вогник, хочу поговорити з Вами на прощання про те, що найважніше в нашій праці. І що слід роздумати якнайповажніше. Поговоримо про те, чому підпорядкована вся наша виховна програма. Про те, що з нього випливають всі вимоги, які ставимо до новацтва і до себе самих. Поговоримо про те, чим є для нас Вона - Україна.

Ми вже згадували в наших гутірках, що найважливіше завдання Пласту, а з ним і Новацтва - виховати добрих українців. В цьому заключене все, бо добрий українець це людина релігійна, і чесна, і здібна до діла та до змагання за правду.

Якщо ми хотіли б виховати наших новаків тільки на добрих та чесних людей, не звертаючи уваги на їх національну свідомість, то це виховання не було б повне. І не було б пластове-скавтове. Во Скавтінги всього світу мають у своїй Присязі "вірність Батьківщині". Та не лише те! Якби ми зреялися національного виховання у Пласті, тоді не треба було б українського Пласту взагалі! Во багато чужинецьких організацій молоді змагають до релігійного та морального виховання, отже ми не давали б нашим новачатам нічого, що вони не вміли б дати.

Так, але подумайте, чи ми справді цього хотіли б?

Пригадайте, як довго ми змагалися, щоб нам залишили при однострою одну тільки ознаку пластиuna-пластову хустку. Пам'ятаєте ще? І які ми воловлені, що нам дозволили знов її носити! А наскільки ж дорожча нам наша пластова лелійка, переплетена тризубом! Хоч ми вдягасмо так часто наш однострій, що привикли вже і ледви запримічуємо, яка вона для нас дорога! Але чи уявляєте собі хвилину, коли хтось примусив би Вас відіняти її від однострою і віддати назавжди?

Тоді щойно Ви зрозуміли б, що вона для нас значить! Але на щастя нас ніхто до цього не змушує. Ми тільки уявили собі таку болючу хвилину, щоб могти себе спитати: а чи ми справді заслуговуємо на те, щоб носити чесно цей тризуб?

Чому, на приклад, у веселому пластовому товаристві, коли нема близько

"нікого" старшого", ми переходимо якось непостережно на чужу мову? Чому здається нам, що так буде дотепніше? Що так здобудемо собі більше уваги наших друзів та подруг? Чому наші жарти, чи жартівліві прізвища походять із чужих книжок, фільмів, телевізійних програм? Чому вони в чужій мові? І чому беремо в руки для правдивої, невимушеної приємності чужу книжку, а українська це для нас тільки "обов'язок"?

Вам дивно, що говорю про такі саме речі? Певно зараз станете оправдуватися, що Ви все ж таки вивчаєте/ої! /українознавство, що говорите з новацтвом українською мовою, що навіть часом звертаєте новакам увагу, як то вони говорять, а як їм слід би говорити...

На жаль, дуже хотілося б вірити цим Вашим запевненням, та так часто доводиться почути якраз, що Ви поступаєте навпаки... Та скажім, що Ви в очах новацтва поводитеся справді "по-українському". Це добре, але чи думаете, що воно справді вистачає?

Тому саме я й згадала про ці речі, які Вас так здивували. Во не знаєте, що вони саме найважніші. Найважніше те, по якому Ви говорите, думаете, читаєте самі для себе, а не лиш на показ, перед новаками!

Я помічу обурення на Ваших лицах: Ви вважаєте, що нема нікому діла до того, як і Ви самі для себе. Важно лише, щоб Ви поступали правильно "в службі". Та саме так не є! Ваші особисті зацікавлення та звички будуть на кожному кроці проникати у Вашу роботу з новацтвом, як би Ви їх не старалися закрити. Та зрештою: чи було б доцільно інакше думати самому, а інакше вчити новаків? Тож до виховної праці Вас ніхто не змушує. Ви самі якраз хочете бути виховниками?

Говорю Вам це широко. Во хочу, щоб Ви були "в порядку" з самими собою і з Вашими виховницькими завданнями. І хочу порадити Вам, як це осiąгнути.

Хочу впевнити Вас, що є можливість створити навіть і тут, поза межами української землі, наш власний, особистий український світ. Можна нам жартувати і грatisя для своєї приємності, можна співати і залипатися/так! /українською мовою. І все може бути не менше приємне для нас, як тоді, коли вживаемо чужу мову. Може буде це нам навіть приємніше, бо матимемо чиоте сумління. Це можна осiąгнути - але само воно не станеться. Нам треба цього хотіти. Треба не лінуватися вивчити слова пісень, засвоїти собі жарти та навчитися їх дотепно примінювати, треба перехоплювати себе на чужих словах та призадумуватися, як вони будуть звучати по-українському. Треба перемогти "страх" перед українськими книжками. Треба вміти "по вуха пірнути" у той світ, що замкнений в цих книжках. Тоді щойно, коли це все приходитиме для нас без труду, без надуми, знайдемо в ньому і правдиву приємність.

Чи можливо нам це осiąгнути? Так, але не тоді, коли зразу пічнете шукати собі оправдання, чому Ви не можете цього зробити. Оправданнями здобудете собі щонайвище співчуття, що Ви такі нездібні, але спрви не рушите з місця ані на крок! І не зробите нічого доброго ні собі ні Вашому новацтву.

Та тут дозвольте спитати Вас одно: чи все, що Ви знаєте і вмієте сьогодні, Ви знали вже завжди? Від Вашого народження? Чи не мусили Ви вчитися кожної речі, яку знаєте сьогодні? Звичайно, що всього мусили вчитися. Але хотіли

навчитися і... навчилися.

Подумайте добре про це! Во ці справи у Ваших руках і залежать тільки від Вас самих. Може спершу буде Вам важко, може зустрінете незрозуміння та насміхи Ваших товаришів. Та це неважно. Робити те, що всі роблять, спіло і без думки-це ніяка штука. А робити те, що ми вважаємо добрим, не звертаючи уваги на нікого й на ніщо-о, це вже вимагає відваги! А історія світу побудована на людях, які не бояться йти проти течії. Ереконастєся, що це правда, чи візьмете Шевченка, чи Лінкольна, чи кого лише скочете?

Я могла б сказати Вам ще багато про те, чому нам можна, нам треба, нам необхідно жити й дихати українським життям, без уваги на те, де ми живемо. Та це Ви зрозумієте ще краще самі, коли зі ширим бажанням візметесь до пізнання своєї, української спадщини!

А тепер, замість закінчення гутірки, кінчаемо наш вечір піснями, тими, що їх ви найбільше любите, як я завважила: "Хмелем" і "Чого ж вода кала-мутна", і:

"Хустечко, хустечко,
Мережані кінці.
Люблять мене хлопці,
Самі українці!"

Сестричка Леся
Командантка 37-го Курсу
Новацьких Виховниць та Виховників
"ХАТКА ДОВРОДУШКА"

Сизонкила Сестричка Стаха

ПЛАН ПРАЦІ НА ОСІНЬ .

І знов перед нами новий рік праці з новацтвом. І знов, як і минулих років, присвячуємо в першу чергу найбільшу увагу п л я н уванню праці.

ВЕРЕСЕНЬ:

Перед першою зустріччю з новацтвом, гніздові силичуті виховників на сходини. На сходинах обговорять план праці на найближчі три місяці.

Треба переглянути картотеку гнізда, вписати туди всі табори, що їх новацтво відбуло продовж літа, та всі підвищення ступенів і здобуті вміlostі, що їх новацтво осiąгнуло на цих тaborах.

Точно повідомляємо письменно кожного новака й новачку про час та місце перших повакаційних сходин.

Вже на перших сходинах виховників слід заплянувати сходини з батьками новацтва та точно приготувати програму цих сходин. Обов'язково порушити на них справи:

Новацьких вкладок
Збірки передплати на "Готуйсь"

Обов'язкового навчання українознавства,
Важливості плекання української мови в домі новаків,
Ваги української книжки у вихованні новаків.

У праці з новацтвом звернемо увагу на :

Впорядкування новацької домівки, прикрашення її, головно осінніми листками, витинанками та малюнками самих новаків на осінні теми.

Видання новацької стінної газетки.

Заведення календаря погоди.

Започаткування змагу у вивченні нових українських слів.

Проведення південної прогуллянки до лісу, парку чи ботанічного городу. Там, показуючи дерева й кущі слід порівнювати їх з тими, що ростуть в Україні. Нав'язуючи до цього, розказати, як виглядає осінь в Україні. Звернути увагу новацтва на пташок та захотити опікуватися тими пташками, які остаються у нас зимувати. Докормлювання, майстрування хаток для пташок на зиму/.

Особливо важне - підібрати вміlosti, що їх можна проводити у дому і та заплянувати їх переведення у цьому кварталі. Це можуть бути для новаків: читаць, золоторучий, географ, дослідник, збирач, музикант, розповідач, скоморох і інші подібні. Знов же для новачок: читацька, давнє слава, розповідаїк, одягматorka, зручна голка, плећи-очко.

ЖОВТЕНЬ:

Присвятити одні сходини культові Пречистої Діви Марії, Покровительки українського народу і українського війська зокрема. Весь наступний рік буде присвячений поглибленню цього культу. Пам'ятати, що Свято Покрови припадає дня 14 жовтня, і що його особливо вшановували воїни Української Повстанської Армії.

Жовтень - місяць української книжки, отже треба ввести закладання чи пожавлення праці новацьких бібліотек, заохочувати новаків до закладання власних домашніх бібліотек.

Провести розпродаж дитячих книжок, а новацький заробіток з цього призначити на передплати на "Готуйсь".

Провести імпрезу внутрішнього характеру "Вечір казок та оповідань", як започаткування вміостей читаця і читачки. Запросити на цю імпрезу батьків новацтва, а при цій нагоді поговорити з ними про українську книжку та великий її вплив на формування дитячої душі.

Вплітати у програми сходин гутірки на тему таких черт характеру новака-новачки, як правдомовність, пошана чужої власності, пошана до старших, бажання помогати другим. Всі інші заняття програми сходин підбрати так, щоб давали новакам краще зрозуміння гутіров.

Постаратися провести цілоденну новацьку прогулянку та відвідини у новацтва сусідньої Станиці,

В підготовці до святкувань Першого Листопада розказати новацтву про його та вивчити щонайменше три стрілецькі пісні.

ЛИСТОПАД;

Провести листопадовий змаг та святочну збирку гнізда. Підкреслювати у всьому позитивні та героїчні моменти. Перше листопада - це день перемоги!

Присвятити хоч одні сходини пам'яті Слуги Божого Митрополита Кир Андрея Шептицького. Перше листопада - це річниця Його смерті. До цього ж того року святкуємо століття з дня Його народини.

Посилити змагання у вивченні нових українських слів, започаткувати змагання у читанні українських книг.

Провести тиждень доброго діла - помочі другим.

Завести роєві та гніздові хроніки /якщо їх ще нема/ та подбати, щоб були вони ведені як найкраще, і по змозі самим новацтвом! Звернути увагу на послідовність цієї праці!

Продовжувати вміlosti, започатковані від вересня та в цьому місяці довести до їх завершення. Роздати відзначки вміlostей з особливо святочним обрядом!

Думати вже про плян праці на зимовий квартал. Гніздові повинні провірити в цьому часі книгу сестричок чи братчиків та обговорити цю провірку на окремих сходинах з виховниками.

Плян праці складаємо на те, щоб його виконати. Треба постійно слідкувати, як нам вдається його проводити в життя. Якщо бачимо, що він одначе завеликий чи надто важкий, можна робити зміни, за пам'ятуючи це одначе, як практичну вказівку для плянування на дальший квартал. Якщо братчик чи сестричка не може вивчатися з запланованих праць, гніздові повинні допомагати.

Цей рамковий плян праці подаємо, як таку, на якій Ви, новацькі виховники, вишисте прегарний взір Вашої праці, згідно з Вашим вмінням та можливостями. Пам'ятайте тільки, що Пластовий Прорід, Батьки і Ваше новацтво мають довіру до Вас - тому старайтесь працювати як найкраще!

В Адміністрації "ВОР" можна ще дістати такі видання "Бібліотеки ВОР":

Сірі Орли Орест і Микола: "НОВАЦЬКІ ГРИ", ціна 50 центів,

Сірій Орел Орест: Вміст "ЧОРНОМОРЕЦЬ", ціна 75 центів

ПОЧИТАННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДІ .

Як знаєте, кожного року Пласт визначує якесь річне слово, і під цим гаслом проходить праця пластунів продовж усього року. Наступний рік буде особливо присвячений звеличанню Божої Матері. Тому подаємо вже тепер допис Сірого Орла Ніни, зладжений на основі збірника "Поклін Марії".

аш народ від самих початків християнства виявив особливу пошану до Матері Божої. Доказом цього були величаві церкви та монастири, будовані в Ії честь.

Князь Володимир Великий побудував Десятинну церкву, а в ній головною іконою була ікона Успення Божої Матері. Князь Ярослав Мудрий побудував над Золотими Воротами, що провадили до Києва, церкву Благовіщення Пречистої Діви Марії. В цій церкві віддав він весь український народ під Ії опіку та проголосив Ії Царицею України. Перед іконами Богоматері наш народ одержав багато помочі та ласк.

Немає ніодної доби в нашій історії, в якій не були б записані вияви глибокої віри й любові українського народу до Покровительки України. В честь Пречистої Діви Марії з'явилися численні літературні твори, що прославляли Ії опіку. В Ії честь засновано Марійські Дружини, Братства Матері Божої та чернечі згromадження, як бось Сестер Служебниць Пречистої Діви. Згідно з церковними приписами, образ Матері Божої висить в кожній церкві, а також знайдемо його на стіні в майже кожному українському домі. Пісні на честь Богоматері пішли дзвінко з уст молоді та старших по всій Україні. І Мати Божа, та Мати нашого народу вислухувала гарячі молитви своїх дітей, творила чуда, завертала всяке лихо та нещастя від їх хат.

Тут хочу розказати Вам, дорогі сестрички і братчики, дещо про чудотворні ікони Матері Божої, щоб могли Ви переказати це своїм новачатам.

Чудотворні ікони Матері Божої .

Християни почитали ікони від найдавніших часів. У своїх молитвах вони віддавали честь святому, якого ікона зображувала, а ікону шанували теж, бо вона пригадувала їм цього святого, чи події з його життя.

Найбільшу пошану виявляли християни іконам Спасителя та Його Матері, бо з усіх святих Пречиста Діва Марія найближча Бога. Вона без гріха родилась і була чиста все своє життя, а тому Ій належиться пошана, честь, і така гаряча любов, як ні кому зі святих. Свою поміч дає Мати Божа кожному, хто звернеться до Неї. Однаке в такі місця, де Мати Божа роздає свої ласки щедріше, зсилає людям частіше своє благословення а то й сама являється їм. Такі місця називаємо чудотворними місцями.

По цілому світі є багато чудотворних ікон, через які Мати Божа

помагала людям. І вони і в Україні, майже в кожній ії області.

О д і г і т р і я .

Першу чудотворну ікону привезла в Україну дружина князя Володимира, грецька царівна Анна. Вона забрала з собою як найцінніший скарб ікону Матері Божої, прославлену в Царгороді під іменем "О д і г і т р і я", що означає "Провідниця в дорозі".

Принесла вона цю ікону в Україну з бажанням, щоб Мати Божа закріпила світло віри, яке тільки що засіяло в Україні. Щоб своїм Покровом захищала княжу родину й цілий народ, щоб була обороною нової християнської держави.

Наш народ оцінив якслід цей великий скарб. Коли князі вибиралися в похід, приходили просити Одігітрію, щоб вела їх у славний, переможний бій. Вертаючись з походу, йшли дякувати Їй за поміч.

Почаївська Богородиця .

В маленькому містечку Почаєві на Волині жила біля чотирисот років тому молода жінка, на прізвище Гайська. Була щаслива, хоч не багата. В її домі висіла на головній стіні найбільшої кімнати ікона Матері Божої, заквітчана квітками та прикрашена вишивками. Перед цією іконою проводила вона багато часу на гарячих молитвах. Тоді здавалось їй, що від лица Пречистої била якась неземська ясність, очі палали гарячою любов'ю, а уста складалися в ніжну усмішку.

Гайська глибоко вірила в чудотворну силу цієї ікони. Тому порадила своєму братанкові, сліпому від народження, щоб віддався під опіку Пречистої Діви, так гарно змальованої на іконі. Коли сліпий хлопець впав на коліна в гарячій молитві перед іконою, сталося чудо. Хворі очі наповнились сльозами, які привернули йому зір. Він вперше в житті розрізнив краски, форми, та зустрівся поглядом з прекрасним обличчям Пречистої Діви, що усміхалося до нього з ікони.

Містечко Почаїв вже й до того славилось чудами. Багато разів Мати Божа засилала свої ласки на побожних людей, а двічі сама явила вірним, залишаючи на скелі відбитки своїх стіп. З каменя, на якому стояла витріснуло джерело води, що помагала хворим і калікам.

Знаючи це, Гайська рішила подарувати свою чудотворну ікону почаївському монастиреві. Довгі роки приходили люди до монастиря, подикувати перед іконою та помолитися. Аж одного дня напав на монастир розбійник-багатир. Забрав золото та дорогоцінності з монастиря, а між ними і чудотворну ікону Матері Божої. Аж після двадцяти років вдалося ігуменові відбудувати монастир, відібрати від грабівника чудотворну ікону та знов примістити в церкві. І знов стала Мати Божа творити чуда. Монахи почали списувати їх. Одно з найславніших чудес сталося в 1676 році. Про нього записали таке:

"Турки напали несподівано на монастир, обкружили його з усіх сторін та розпочали облогу. Безборонні монахи кинулися в розпушці до своєї ікони. Мати Божа вислухала їх прохання. Прогнала невірних турків. Втрете

зійшла Вона над Почаїв і станула в повітрі над хрестом церкви, де стояла Ії ікона. Стара дума-пісня співає про це:

...На хресті Вона стала,
Кулі вертала, турків вбивала,
Манастир рятувала,
Турок не вірить,
Із лука мірить,
На манастир ціляє,
А тії стріли
Назад летіли,
Самі їх побивали.

В 1773 році Апостольська Столиця признала всі почайські чуда правдивими та видала дозвіл на коронування чудотворної ікони. Ця подія відбулася дуже величаво. Понад сто тисяч людей було при цьому.

Зарваницька Богородиця.

Давно, давно на Київ напали татари. Спалили місто, зруйнували церкви і монастирі. Людей погнали в ясир, у люту неволю, а хто не мав силити, того вбивали. Дивним дивом вдалося врятуватися від смерти одному ченцеві. Втікав довго-довго степами та лісами, аж впав з утоми над річкою. Ще зібрав останні сили, клякнув, помолився, а потім заснув твердим сном. І снилося йому, що Мати Божа зійшла до його з неба, а біля Неї янголи з леліями в руках. Він упав на коліна, а Мати Божа подала йому кінець свого покрова, широкого рушника, і так підняла його.

Вранці чернець прокинувся і побачив здалека якесь мерехтіння. Підійшов ближче і поглянув. Це над потічком стояла ікона Матері Божої з Іоусиком на руках.

На цьому місці, де побачив ікону, чернець збудував опісля капличку в честь Божої Матері, а біля неї скоро постала ціла оселя. А чернець, перший поселенець в ній, назвав цю оселю Зарваниця.

Одного дня вибрався один із князів на лови. В погоні за звіриною відбився від гурту з кількома лише товаришами та заблудив у лісі. Блукавши лісами, занедужав і завсім підудав на силах. На превелике щастя зустрів чоловіка, який розказав йому про чудотворну каплицю Матері Божої. Князь вислав своїх слуг до Зарваниці, щоб привезли ікону та ченця, що її знайшов. Однаке післанці повернулися впорожні, бо чернець передказав, що тільки той дістане допомогу Пречистої, хто проситиме її сам. Отже хворий князь вибрався сам у дорогу. Йому назустріч вийшов чернець, виніс ікону з каплиці, освятив воду в джерелі, князь напився її і подумав:

Святіший Отець Папа Пій IX наділив повним відпустом гріхів усіх тих, хто відвідає зарваницьку церкву, висповідається, запричащається та помолиться в наміренні Святішого Вітця.

Відпустові походи тривали від ранньої весни аж до пізньої осені. Аж до приходу большевиків до Галичини люди приходили весь час молитися перед чудотворною іконою. Там виплакували всі свої болі і снарги, очи-

шувалися з усіх недуг, позбували смутку та нещастя. Брали зі собою додому джерельну воду в пляшках, а в сердцах сильну віру і любов до своєї Заступниці. Про успішність їх молитов свідчили тисячі різних дарів, складених у стіп чудотворної ікони Пречистої Діви в подяку за чудесну поміч.

А що ми можемо зробити?

Допис, що його подала нам Сірий Орел Ніна, може послужити нам матеріалом до гутірки з новацтвом про почитання Богоматері. Дальші матеріали, як ось оповідання, легенди, віршики, пісні, знайдете в "Готуйсь" за кожний рік, в місяцях травні і жовтні. В "Готуйсь" за травень 1961 року знайдете поради, як збудувати маленьку капличку з образком Матері Божої з дошонок-придержуваців, таких, як їх можна дістати в антиках чи дрогеріях. В числі за лютий 1962 року знайдете світлину такої каплички, що її змайстрував новак Лесик Балко з Гартфорду. Спробуйте змайструвати таку капличку зі своїм новацтвом!

Можна теж проводити довготривалі гри, в яких на кожних сходинах новак чи новачка, які зробили продовж останнього тижня найбільше добрих діл, можуть прикрасити капличку ще однou квіткою.

КНИЖКИ

Новацька сценка на "Свято книжки". Пояснення, як її вивести, подаємо нижче.

"ГОТУЙСЬ": /Співає на мелодію новацької пісні "Час додому, час"/

Тара-тара-тара,
Вже прийшла пора!
Вже швиденько, не поволі.
Новаки біжать зі школи
І будуть весь час
Знов читати нас!

ВСІ КНИЖКИ: /Говорять хором/

На полицці ми готові,
Стоймо у кожний час!
Скажемо казки чудові,
Лиш читайте пильно нас!

КОБЗАР: Слава не поляже,
Не поляже, а розкаже
Що діялось в світі,
Чия правда, чия криївда
І чиї ми діти!

"ХЛОПЦІ З ЗЕЛЕНОГО БОРУ"
/Романа Завадовича/

Розкажу я вам пригоду

Давніх, княжих ще часів,
Як на щастя і на шкоду
Виростало двох братів.

В сонці зброя як сіяла
В княжих воїв у бою,
Від орди як визволяли
Вони земленьку свою.

"СИН УКРАЇНИ"
/Ігора Федєва-Валентина
Злоторільца/

Крізь країни, дивні гори,
Я блукав багато літ.
Доля кинула за море
У чужий, далекий світ.

Та на поклик України
Повернувся я мершій,
Щоб боротись до загину,
Все життя віддати Ій!

"ОЛЕСЯ"
/Бориса Грінченка/

Як татари нападали,
Врятувала я село,
Щоб руїни не зазнало,
Щоб веселе знов цвіло.

"ЛІС МИКИТА"
/Івана Франка/

Розкажу вам дуже радо,
Я-Микита, хитрий лис,
Як то звірів вся громада
В лісі раз жила колись.

"БАЙКИ"
/Леоніда Глібова/

Щоб читали ~~ми~~ гарненько,
Щоб розумний кожен став,
Глібів наш, дідусь старенський
Байочки нам написав.

"ХАРИТЯ"
/Михайла Коцюбинського/

Ой пішла я жито жати,
Як лежали хворі мати,
Але Бозя помогла,
І година зла пройшла.

"ЗА СЕСТРОЮ"
/Андрія Чайковського/

Як Павлусь пішов відважно,
За сестрою аж у Крим,
Прочитайте всі уважно,
Поведу я вас за ним!

"ЧАРІВНА ХУСТИНА"
/Наталі Забіли/

Я чарівна є хустина,
Велике чудо!
Хто раз мене прочитає,
Новік не забуде!

"ЗАХАР БЕРКУТ"
/Івана Франка/

Як то Тухля боронилася
Спільното-дружно від татар,
Розкажу вам, діти милі,
Я-старий Беркут Захар.

"ГАРФА ЛЕЇЛІ"
/Константини Малицької/

Ось чарівна гарфа грає
Богу милій пісні.
Божу Матір прославляє
Хор ангелів в далині.

"ПРИГОДИ ЮРКА КОЗАКА"
/Івана Петренка/

Як літописець старенський
В давнину мене повів,
Розкажу я вам гарненько,
І про княжий давній Львів.

"У ЛІСНИЧІВЦІ"
/Софії Парфенович/

Черепаха, пес, папуга,
В лісничівці мали дім.
І про звірів тих і других
Я вам радо розповім!

"МАРУСЯ"
/Марка Вовчка/

Я, Маруся, помагала
Козакам в великий час,
А Марко Вовчок списала
Цю історію для вас!

"СЕСТРИЧКА МЕЛАСЯ"
/Марка Вовчка/

Як я брата врятувала
Від ведмедя-кудлая.
Коли в пасіці гуляла,
Розкажу вам радо я!

"СЛІДАМИ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ"
/Франца Коновського/

Як від вражої навали
Рідну землю боронить
Наші предки не вагались.
Книжка ця вас всіх навчить.

"БІДА НАВЧИТЬ"
/Лесі Українки/

Я горобчик, гарний хлопчик,
Добре набідився,
Поки в долі лукавої
Розуму навчився.

"ПЕТРУСЕВА ПОВІСТЬ"
/Олени Цегельської/

Певно ви також блукали
По далеких, по краях,
Як Петрусь терпів немало.
Розкажу сьогодні я.

"ГОТУЙСЬ! Ми готові до вас іти.
Тільки уважайте:

Перша книжка: Поки читаєте ручки по вмивайте!
Друга книжка: Нам "ослячих вух" не загинайте!

Третя книжка: Коли скінчите читати, замкніть і сковайте!
Четверта книжка: І з паперу нам ще одяг гарний дайте!

П'ята книжка: І уважно та пильненько нас читайте!
Шоста книжка: Не малюйте нас ніколи олівцями!

Сьома книжка: Ось тоді будете в згоді ви з книжками!

"МЕЧ І КНИГА"
/Володимира Барагури/

Книга мудра, меч двосічний,
Від прадавніх вже часів,
України скарб одвічний,
Страх для лютих ворогів!

"Мій Приятель"
/Журналист/

Я навчу вас, любі діти.
Добрий друг, приятель ваш,
Як Вам Господа хвалити,
Божу Матір в небесах.

"Веселка"
/Журналист/

А веселка сьомибарвна,
Про це знають діти,
Віршиками казочками,
Щомісяця світить.

"Готуйсь"

Я новацький "Готуйсь",
Всім кажу: Не лінуйсь!
Свою книжку читай,
Пізнавай Рідний Край!

НОВАЧКИ Й НОВАКИ:
/Вбігають, держачись за руки/

Книжечки, книжечки,
В нас чистенькі полички,
В новацькому крузі
Будете нам друзі!

Новаки беруть книжок поміж себе /"переплітано": одна новачка чи новак, одна книжка/, біжать "поїздом" кругом сцени та співають:

Казала мені Мати
Гей книжечку читати,
-Читай книжки усюди,
А вийдеш завтра в люди!

Казала нам сестричка,
Це книжка невеличка,
Чи то взимку чи в літі,
Це другий найкращий в світі!

Зі співом вибігають за сцену.

Ж Ж Ж

Сценку "Книжки" можна використати зараз же на початку новацького року праці. Нею можна започаткувати підготовку до вміlosti чита читачки.

Домівку слід влаштувати на взір бібліотеки. На поличках книжки, на столиках розкладені дитячі українські журнали.

Всі книжки, які виступають у цій сценці, це новачки чи новаки, передягнені відповідно до змісту книжки. І так "Готуйся" це новак чи новачка в повному однострої, на грудях і на плечах великі прямокутники паперу чи картону, що представляють верхню та спідню обкладинку журналіка. Можна на них дослівно перемальовувати верхню та кінцеву обкладинку котрогось числа "Готуйся".

При строфах, що їх виголошують усі хором, уставити новачок та новаків за поличкою з книжками, щоб видно було тільки їх голови, в шапочках з написами-наголовками книжок.

"Кобзаря" Тараса Шевченка можна представити дуже різно: або кобзарем з кобзою, що ніби співає думи, або малим пастушком з "мені тринадцятий минало", в білій полотняній вишиванці та з батіжком в руках. Може бути і Шевченко-маляр, в молодому віці, з палеткою фарб у руках та з пензлем.

"Хлопчик з зеленого бору" передягнути за княжих дружинників.

"Син України" в одязу зі шкіри, в капелюсі з листя, з луком через плече.

"Олеся" - новачка в вишиваній сорочці, у спідничці та з косами, за нею передягнений татрин, закинув їй аркан на шию.

"Лис Минита" - передягнений за лиса, з торбинкою з крайки через плече та палицею в руках.

"Харитя" - сільська дівчинка з серпом в руках.

Для деяких книжок, що для них важко видумати одяги чи важко їх виконати або дістати, вистане поробити великі написи на прямокутниках з картону, щоб держали в руках або мали прикріплені на грудях. Дитяча уява доповнить решту.

Не важко знайти одяг для "Гарфи Лейлі" - це дівчинка в білій довгій шаті з гарфою в руках. Для книжки "У лісничівці" - три перші слова віршина

"черепаха, пес, папуга" піддають нам думку, як це зробити. Одна "книжка" - це може бути і більше новачат, не лише одно. Ось "Меч і книга" - один новак держить меч, другий/або новачка/ велику книгу. Горобчик з "Біла Навчить" - це вже знов дуже проста справа: звичайний одяг горобчика з сирої бі- булки.

"Веселка" має сьомибарвну авролюсляво над головою/обручики, прикріплені ззаду голови до волосся/ або сьомибарвну ленту через груди.

Звичайно, якщо замало новацтва, чи може які з книжок нікому незнайомі, можна їх пропустити. Але зате, всі книжки, що виступали, повинні знайтися і в руках новацтва. Щонайменше кожий новак та новачка, що представляють якусь книжку, повинні її прочитати, щоб знати, чому саме вони так говорили у віршику. А всі ці книжки повинні лежати на окремому столику, щоб новаки могли їх оглянути, а опісля випозичити у новацькій бібліотеці чи купити собі.

Це все неважко зробити, тільки треба добре все згори передбачити й заплянувати, та попрацювати разом з новацтвом над підготовкою і потрібними одягами.

Сизокрила Сестричка Сташка

!!!!!!!!!!!!!!

УВАГА!

УВАГА !

УВАГА !

Починаючи від наступного числа, ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ вестиме розділ:

ПОШТОВА СКРИНЬКА СЕСТРИЧОК І БРАТЧІКІВ

Пишіть:

Як Вам подобається ВОР?

Що ще Ви хотіли б у кьому знайти?

Які успіхи чи неуспіхи маєте у Вашій праці ?

Пам'ятайте - інші виховники мають ці самі проблеми і їм буде цікаво почути, що Ви про них думаете!

Пишіть - "Вогонь Орлиної Ради" міститиме дуже радо Ваші дописи та відповіді на них !

ЖДЕМО ! ! !

!!!!!!!!!!!!!!

Що далі в осінь, то погода менше дозволяє виходити з новаками на сходини до парку чи хоч би на подвір'я. Та добрий братчик чи сестричка не будуть цим жутистися. А навпаки, використають перебування в домівці теж на якісні цікаві заняття з новацтвом.

Як ми вже згадували у статті про плянування на осінній квартал, місяць жовтень присвячений в усьому культурному світі - книжці. А тому й час тепер, осінню, а головно в жовтні, присвятити теж трохи уваги та старань тому, щоб новацтво більше читало.

Бо так, як справи стоять сьогодні, наше новацтво читає дуже мало. Тут говоримо, звичайно, про українську книжку. Бо в добрих англійських школах вимагають, щоб діти прочитували навіть по кілька десять книжок річно. І діти читають - залюбки. Але посікльки наші новаки - українські новачки, наше діло доглянути, щоб вони читали що на найменше стільки само книжок теж і українською мовою. Тут поговоримо отже, як це сягнути.

На початок треба переконатися, що наші новачки чи новаки прочитали досі. Коли є в рої хтось, хто прочитав більше, як інші, дати йому нагоду розказати про це, похвалити його. Щоб інші бачили, що в новацтві особливо шанують тих, хто читає багато по-українськи.

Далі дуже важно, щоб новацтво побачило, як виглядають українські книжки та де їх можна дістати. Дуже до речі було б повести рій до місцевої української книгарні. Очевидно, спершу домовитися з книгарем, щоб він міг в означений час показати новакам всі дитячі книжки та розказати діцю про них.

При нагоді іменин чи уродин кожного новака слід подбати, щоб рій дарував йому не що інше, тільки українську книжку.

Дуже добре теж влаштувати книжковий ярмарок. Книжки можна дістати комісово в наших книгарнях, або спровадити просто з Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, адреса: 768 Queen St. West, TORONTO, Ont. Canada. Сподіємося, що до наступного числа ВОР зможемо теж долучити для Вас каталог цього Об'єднання, тобто список книжок, які можна там замовляти.

Отже на такий ярмарок запрошуємо теж обов'язково і батьків. Приготовляємо маленьку програму, що її виконують новаки. Одну сценку на таку імпрезу подаємо в цьому числі інші матеріали знайдете в кожному жовтневому числі "Готуйсь". Дуже добре теж попросити когось старшого, хто знається на цих справах, щоб поговорив з новацтвом про вартість книжки, про те, на-віщо та як її читати й шанувати. Якщо у Вашому місті живе хтось із письменників, що пишуть для дітей, дуже добре його запросити, щоб діти познайомилися з ним, щоб прочитав їм дещо зі своїх писаць.

Дальше-це велика заохота для новацтва, коли дістають хрестики за прочитані книжечки. Можна влаштувати теж і змагання в читанні, поміж роями, гніздами, чи поміж новаками індивідуально. Такі змагання вже проходили з великим успіхом у Бофало, в Дітройті, в Іонкерсі. Там деякі новаки прочитували продовж кількох місяців більше, як 1000 сторінок!

Не забудьмо теж про притягаючу силу новацьких вміlostей! Ми ж маємо читача, читачку, розповідача, давнє слово всі ці вміlostі саме вимагають пильного читання!

Та дуже важний чинник-це власна бібліотека гнізда чи самостійного роя. Вона повинна бути приміщена в домівці, в окремій шафці. Тільки на жаль дуже часто її зовсім нема, або ж сам вигляд цієї бібліотечки нагадує "той куток, де щось страшить". Розбита шиба, запорощені полице, безладно поскідані, пообдирані книжки, а ще часто і ключ, що завжди "десь заподівся", певно не зацікавлять новаків і не заохотять читати!

І це саме завдання виховників, щоб новацтва бібліотека стала з того кутка, де страшить-осередком життя та зацікавлень новаків. Як це зробити?

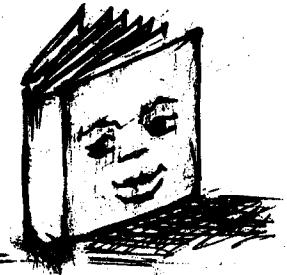
В першу чергу пам'ятаймо, що кожна людина/а новак чи новачка теж!/ найбільше шанує ту річ, до якої докладає праці своїх рук. Тому отже проведім у бібліотечці спільні заняття з новацтвом: виготовимо каталог та картотеку, оправмо всі книжки в охоронні паперові обкладинки, позначім книжки порядковими числами, згідно з каталогом. Далі-можна книжку підписати, що це власність новацької бібліотечки такого-то гнізда чи більше гнізд. Замість підписів-можна дати виготовити печатку і всюди її прибивати, або виготовити карточки до вліплювання, "екс-лібріс"-и, що про них пише далі братчик Гро. Треба теж впорядкувати книжки на полицях згідно з каталогом. Як бачимо, це програма зайняття на добрих кілька сходин. Очевидно, що працю переплетемо відповідними поясненнями, гутірками, грами. І тоді тільки бібліотека стане близька та рідна новацтву.

А ще дуже й дуже багато залежить від братчика чи сестрички, які опікуються бібліотекою. Новаки мусять точно знати, коли бібліотека буде відчинена. Найкраще зараз після сходин. І в той визначений час бібліотека мусить бути завжди відчинена. Братчик чи сестричка бібліотекар повинні знати змістожної книжки і при нагоді віддачі поставити кілька питань, щоб новаки переконалися, що їм треба пам'ятати, що прочитали. До того ж повинні вміти порадити новакам, що їм вибрати до читання, відповідно до віку, проб, вміостей та зацікавлень кожного новака.

Якщо нема нікого поміж виховниками, хто вмів і хотів би взятися за це діло, можна попросити про допомогу когось з батьків, хто приводить і так своїх дітей на заняття.

Тай сам вигляд бібліотечки значить дуже багато. Не від речі теж помістити над нею на стіні написи-занливи, як ось:

ДОВРИЙ НОВАК ЗАЛЮБКИ ЧИТАЄ
УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ!

СКІЛЬКИ УКРАЇНСЬКИХ КНИЖОК ТИ ПРОЧИТАВ ЦЬОГО МІСЯЦЯ ?

КНИЖКА ТВІЙ ДРУГ - ШАНУЙ ЇЇ !

ВІДДАЙ КНИЖКУ В ЧАС ДО БІБЛІОТЕКИ -
ІНШІ ХОЧУТЬ ЇЇ ЧИТАТИ !

Дальший спосіб зріднити наших новаків з бібліотекою-це дозволити їм дбати про її збагачення. Спільна новацька ощадність чи заробіток на закупно нових книжок/бо ж нові книжки появлюються постійно!/-це теж завдання гідне новаків. Тут можна теж влаштовувати час до часу "іменини бібліотеки", коли то кожний новак дарує їй якусь нову книжечку.

Як бачимо-можливості тут великі. Роботи досить. І, зрозуміло, додаткова праця та старання для сестричок та братчиків. Але наскільки ж цікавіше стане новакування нашим новачатам, коли включимо до нього українську книжку!

Але й нам, виховникам, буде з цього користь. Ми так часто жалуємося, що замало того часу, який можемо присвятити новацтву, щоб дати їм це все, що потрібно. Коли ж дамо новакові в руки українську книжку, коли знатимемо, що він її прочитає, тоді ми, про довжину для нього час сходин, час, коли можемо його чити, тільки нас самих при цьому вже не треба! Новак буде сам пізнавати з книжки, те що ми хочемо йому дати!

Гризин книжка

ЩО ПОВИННІ ПРОЧИТАТИ БРАТЧИК І СЕСТРИЧКА?

Тоня Горохович:

БАТЬКИ І ДІТИ

/Збірник статей на виховні теми, видання Союзу Українок Канади/.

"МИ І НАШІ ДІТИ"

/Збірник праць про нашу дитячу літературу, мистецтво, виховання/.

Журнал для вчителів та виховників:

"ЖИТТЯ І ШКОЛА"

Можна замовляти й передплатити через Адміністрацію "ВОР"

НОВАЦЬКІ ГРИ

/Подали: Сірі Орли Надя і Денис, Сизокрила Сестричка Леся/.

Ми всі знаємо, що таке гра для новака: новак любить гру задля самої гри і вкладає в неї всі свої почуття. Та ми виховники, знаємо щось більше про те, що таке гра для новака. Користаючи з того, що новак її любить, ми вживаємо її, щоб розвинути в новацтва силу й зручність тіла й ума, та інші прикмети, що їх добрий новак чи новачка мусить мати.

Попри те, що кожною грою привчаемо придергуватися правил, а кожною груповою грою дамо переживання спільноти, кожна гра має ще якесь свою окрему мету. Зовсім так, як мають її і цілі заняття. І коли вставляємо якесь гру в плян сходин, ми завжди повинні знати, на відомо ми її будемо проводити.

Тут подаємо декілька гор, а при можливості згадуємо її мету, щоб Ви знали, які розцінювати гру, чи вона підходить до заняття, які плянуєте.

ГРИ НА МАЙДАНІ:

Рибалка.

Мета: вироблення зручності у бігу та просмикуванні, вправа у спільній дії/рибалки/.

Гра для одного або двох роїв.

Виряд: крейда до зазначування терену гри.

Нарисувати на землі дві лінії. Це береги ріки. На одному березі стоять всі новаки - це риби. На другому березі один новак, що рибалка. На даний знак "риби" перепливають на другий берег. Рибалка теж "випливає" на ріку та старається зловити одну або дві риби доторком руки. Зловлені риби стають рибалками. Всі рибалки беруться за руки та творять "сіті". Тепер вони знов випливають на ріку та ловлять риби, що осталися, в сіті. Риби не можуть розірвати сіті, але можуть пробігти поперід руки.

Правила гри: Ані риби ані рибалка не повертають до берега, від якого виплили. Рибалки випливають на ріку тільки на знак братчика. Перші одну-две риби ловить рибалка доторком руки, далі мусить "попасті в сіті" тобто рибалки, держаччись за руки, окружують їх. Рибам не вільно розривати сплетених рук, "сітей".

Гра кінчається, коли осталася тільки одна "риба".

Бездомний зайчик.

Мета: вироблення зручності та спостерігання,

Гра для одного або двох роїв.

Всі новаки, крім двох, стають парами один напроти одного. Пари беруться за руки і творять "кущ". Один з них, що залишилися, "заяць", другий "вовк". Вовк хоче зловити зайця. Заяць ховається у кущині. Коли заяць стане в середині кущини, звертається лицем до одного з новаків, що творять кущину, бере його за руки і так стає частиною кущини. Новак, що залишився, стає зайцем. Він мусить втікати і вовк далі ловить його. Один заяць не повинен бігати надто довго. Коли вовк зловить зайця, визначує-

мо нових вовка та зайця.

День і ніч.

Мета: вироблення спостережливості, швидкої реакції на звукові знаки.
Гра для одного або двох роїв.

Новаки поділені на дві групи. Одна з них "день", друга "ніч". По середині майдану назначені у віддалі двох метрів/ 6 стіп/ дві лінії. "День" і "ніч" уставляються лавами, плечима відвернені одні від одних, поза обидвома лініями. Перед кожною лавою, в віддалі яких 30 стіп/ десять метрів/ зазначена на землі "хатка", доволі велика, щоб туди могли забігти всі новаки одної групи. Коли братчик скаже "ніч", тоді "ніч" втікає до своєї хатки, а "день" обертається та ловить їх. Ловлять доторком руки. Коли "ніч" вже у своїй "хатці", братчик рахує зловлених та записує їх число. Зловлені йдуть до своєї групи та знов беруть участь у грі. Коли братчик каже: "день", група "день" втікає, а "ніч" ловить. Виграє ця група, яка зловила більше членів протилежної групи. Гру можна повторювати багато разів, але завжди число переведених гор мусить бути паристе, щоб обидві групи мали нагоду бігати однакову кількість разів.

Оборона замку.

Мета: вироблення спостережливості та зручності в цілянні до мети.

Гра для одного роя.

Виряд: два м"ячі до відбиванки, три палиці, висотою на 4 стопи, мотузок.

Робимо триніжок з трьох палиць, зв"язуючи їх мотузком. Ставимо три-ніжок на середині грища та кладемо м"яч поміж вершки палиць. Триніжок - це "замок", а біля нього стоїть "вартовий". Всі інші стають у великому крузі довкруги замку. Всі вони "вороги" і намагаються розбити другим м"ячом замок, тобто перевернути триніжок. Вартовий обороняє замок, ловлячи м"яча, або відбиваючи руками. Той, кому вдастся розбити замок, стає вартовим і гра продовжується.

Перегони ходом.

Мета: вправа в спланованості рухів.

Гра для одного роя.

Визначуємо на площі дві лінії. На одній стають всі новаки. На знак братчика стараються перейти якнайшвидше до другої лінії. Хто почне бігти, виходить із гри. Віддаль поміж лініями біля 50 стіп.

ГРИ В ДОМІВЦІ.

Дальші гри мають мету, попри фізичну зручність, збагатити запас українських слів у новаків, закріпити знання нових слів та привичаювати до вживання українського письма.

Вибрана буква.

Гра для одного роя.

Учасники сидять у колі. Один з учасників вибирає якесь слово, що починяється на цю букву. Відтак кожний учасник мусить сказати якесь слово, що починяється на цю букву.

Новак, який не знає такого слова, випадає з гри. Слова, що його вже хтось раз сказав, не вільно повторювати вдруге. Гра кінчачеться коли залишиться тільки один новак.

Інша відміна цієї гри: можна визначити, які це частини мови, а не лише сказати загально: слова. Отже можуть бути тільки іменники, тільки прикметники, тільки дієслова і так далі.

Заборонена буква.

Гра для одного роя.

Учасники гри сидять у колі. Один з учасників вибирає, котра буква буде заборонена. Її не вільно буде вживати у відповіді. Братчик ставить по одному питанні кожному учасникові гри: "Чи ти її в сьогодні снідання?", "Який сьогодні день"? - і такі подібні. Він підбирає питання саме так, щоб у відповіді приходила заборонена буква. Учасник повинен відповісти як найкоротше, і то так, щоб у відповіді не приходила заборонена буква. Хто забудеться і вжме її, або хто не може знайти відповіді той випадає з гри. Виграють новаки, які завжди давали добре відповіді.

Якщо бачимо, що гра проходить справно, можна її повторити.

П'ять слів.

Гра для одного роя.

Виряд: олівці та папір.

Братчик подає якусь букву. Кожний новак має написати п'ять слів, що починаються нею. Кожен старається знайти якнайцікавіші та якнайменше вживані слова. Коли всі напишуть, відчитують за чергово. Викреслють всі слова, що їх вжили вже інші новаки. Виграють ті, що мають всі такі слова, яких ніхто інший не має.

Склади три слова!

Гра для одного роя.

Виряд: поодинокі букви, написані або наклеєні на маленьких карточках.

Кожен новак дістає коробку чи коверту з однажовою кількістю букв. Розкладає їх на столі, щоб міг усі добре бачити. Братчик каже якісь три слова, і на даний знак кожен починає їх складати зі своїх букв. Виграв новак, який перший складе добре всі три слова.

Заввага: Братчик повинен впевнитися, що ці три слова можна спрощі скласти з букв, які дістають новаки!

Друкар.

Гра для двох роїв.

Виряд: букви, як у попередній грі, тільки по змозі більші.

Новаки вибирають "друкаря", відчисляючи словами Івана Франка:

Книги-морська глибина,
Хто в них пірне аж до дна,
Той хоч труду мав досить
Дивні перли виносить.

На кого випаде останній склад, той "друкар". Всі інші новаки причіпають собі на грудях поодинокі букви. Друкар уставляє Новаків так, щоб їх, букви творили якесь речення. Опісля відвертається. Тоді "букви" починають свободно бігати. Коли ж друкар знов стане лицем до них, всі мають уставитися якнайшвидше, так, щоб знов створити той сам напис. Програма ці "букви", які не стануть на своє місце, поки друкар дочислить до трьох.

Перша й остання буква.

Гра для одного роя.

Учасники стають у крузі. Братчик задумує якесь слово, але каже новакам тільки першу й останню його букву. Новаки, які вгадають це слово, підходять та шепчуть його на вухо братчикові, або записують у свої записники. Виграють новаки, які вгадали це слово. Тому, що може бути більше слів, що починаються й кінчаються на цю саму букву, числимо новакам теж і те, коли вони запишуть якесь інше слово, але його перша й остання буква справді такі самі.

Протилежності.

Новаки стають у крузі. Братчик каже якесь слово. Його сусід має сказати слово, що означає щось протилежне до того, що сказав братчик. На приклад "вогонь-вода", "чорне-біле", "пильний-лінивий". Коли цей новак скаже добре, його сусід знов каже якесь слово, а той, що стоїть за ним називає протилежність до цього слова. І так гра йде кругом. Хто не знає відповісти, виходить з гри.

Вдруге граємо так, щоб ці, які говорили перші слова, тепер мали сказати протилежності. Виграють ті, хто останеться до кінця.

Лови.

Гру граємо після розповіді чи гутірки, в якій приходять якісь нові, досі незнані новакам слова. На початку гри братчик ще раз каже, які це слова. На приклад після розповіді "Лисичка, котик та півник", це буде "тайстра", "бандура", "лобок" і подібні. Опісля відчислюють, і хто віде в численні, той ловить. Кого він зловить, той має, щоб викупитися, сказати одно з назначених слів.

Хто вмітиме "викупитися", лістас "плюса". Виграє той, хто дістав найбільше плюсів в продовж гри.

Кличка.

Граємо після якоїсь розповіді чи гутірки. Братчик назначує якісь дві групи слів, що приходили в цій розповіді чи гутірці. Це може бути ось хоч би: "Зброя Січових Стрільців" і "Битва на Маківці", коли говори-

лося про Січових Стрільців. Ці групи слів-клички позначуємо числами: "1" і "2". Новаки повинні їх запам'ятати. Тоді розбігаються по площі, а один новак ловить. Торкнувшись рукою котрогось новака, наже "Кличка 1" або "Кличка 2", доторкнений наже цю кличку. Якщо не знає її, виходить з гри.

Опис.

Новаки у крузі. Братчик називає якийсь предмет, на приклад "камінь". Кожний новак за чергою наже якусь прікмету названого предмету, на приклад "твірдий", "гладкий", "дорогоцінний". Або "відзнака" - "вишита", "барвиста", "проби", "вміlosti" і так далі. Хто не вміє назвати якоєсь відповідної прікмети, виходить з гри.

ПЕРШЕ ЛИСТОПАДА, це подія, що її відмічуємо з новацтвом кожного року. Звичайна форма цього святкування, це, святочна збірка гнізда та новацький листопадовий змаг, чи гра. Матеріали до програми збірки знайдете в кожному числі "Готуйсь" за листопад. Мета цих усіх святкувань - пояснити новакам, що йде саме тоді сталося, та чому ми згадуємо цю річницю.

ЛІСТОПАДОВИЙ ЗМАГ чи ГРА має дати новацтву переживання листопадових подій. Власне все те, що новак чи новачка переживають у змагу чи грі, повинно їй зробити ці давні події близькими та рідними. Тому мусимо підкреслити їх ясно й виразно у кожній точці змагу.

Бо не на те робимо змаг, щоб з нього залишилося у пам'яті новаків лише таке:

"Ми мали листопадовий змаг. Найліпші були ковбаски, що їх ми пекли опісля при вогнику".

І це не жарт. Такий лист одної новачки ми справді читали!

І на те, щоб таке не трапилося нікому вдруге, ми подаємо тут два зразки доброго новацького змагу та теренової гри, що їх подала нам Сірий Орел Сестрина Надя.

Тереновий змаг: ХОЧУ БУТИ УКРАЇНСЬКИМ ВОЯКОМ

Терен: Парк або ліс з крутими, добре позначеними стежками.

Підготова: Вибрati терен у формi пiдкови.

Позначити його добре знаками мандрiвника.

Вибрati 5 до 10 провiрних точок. Залежно вiд терену та кiлькостi братчикiв, якi можуть станuti на точках.

Призначити братчика на кожну точку.

Подбати про потрібний виряд на кожну точку.

Вписати на картках питання, які братчики ставитимуть новакам. Якщо братчиків менше, як є питань, провірюють по два питання при одній точці.

Правила змагу: Новаки йдуть одинцем, а якщо їх більше, групами.

Братчик ставить новакові, який прийшов на провірну точку, питання чи завдання. Якщо новак відповість добре, чи добре виконає завдання, може йти далі. Якщо ж ні, остається біля братчика аж до кінця змагу.

Провірні точки:

I/Завважити три неправильності в однострою братчика.

/Справді змін-неправильностей є 4 до 5/.

2/Показати, як зав"язується черевик.

/Мотузок перевішений через гилячку на дереві. Новак має зав"язати один раз, опісля дві стягаючі петлі/.

3/Кинути та влучити в мету п'ятьма шишками з віддалі п'яти кроків. Щоб пройти точку, треба влучити хоч два рази.

/Треба приготувати шишки, камінці чи жолуді, залежно від терену. Якщо нема нічого відповідного, принести м"ячики з дому. Визначити мету-якесь грубе дерево та назначити лінію, що з-за неї треба кидати./

4/Підійти до братчика так, щоб братчик не почув. Час: 3 хвилини, віддаль: 10 кроків.

/Братчик ставить новака на відповідній віддалі, відходить від нього та відвертається від нього лицем. Новак має підійти без шелесту. За першим шелестом, який братчик почне, відвертається. Якщо новак перейшов тоді вже половину дороги-це добре. Якщо ж ще ні, братчик обертається ще раз. Коли ж за другим шелестом новак все ще не дійшов до половини визначеної дороги-залишається біля братчика./

5/Виголосити одну строфку якогонебудь вірша про Листопад.

6/Показати на карті світу, де Україна.

/Братчик має при собі велику карту світу/.

7/ Назвати столицю України.

8/Складти з патичків або нарисувати патичком на землі три зуби.

/Братчик має назбирани патички або приготоване до рисовання, вичищене місце на землі/.

9/ Питання: "Чим можна найшвидше заїхати на Україну?"

10/Питання: "Як називали українські вояки в різних минулих часах?"
/Подати три назви/.

II/Вичислити три роди зброї, що їх уживали козаки.

12/Назвати три роди модерної зброї.

Теренова гра: ЗДОБУВАННЯ ЛЬВОВА

Число учасників: 15 до 30 .

Виряд: для одної половини учасників натинк висоти новака та синьо-жовта стрічка на прапорець. Для другої половини зелені паперові опаски на рукав. Довгий білий мотузок.

Вороги є у Львові. "Львів" - це частина парку, обведена мотузком, по-прив'язуваним на деревах. На мотузку іонав назуви барвиоті стрічки для кращої орієнтації. "Вороги" стоять поза цією огорожею, зверху. На рукавах мають зелені опаски/іх слід прикріпiti до рукава призначками, щоб не зсуvaliся! /.

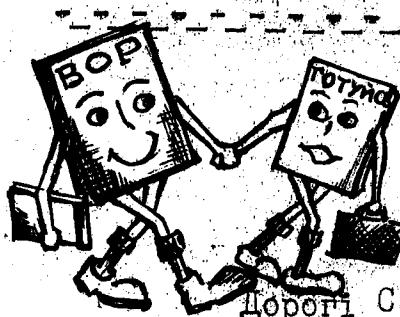
"Стрільці" розставлені довкруги Львова, можен мас прапорець на держаку. Віддалі стрільця від Львова - 50 кроків. Завдання стрільця: дістатися до Львова разом з прапорцем.

Ворог може "вбити" стрільця, відбираючи йому прапорець. Тоді стрілець має право його "вбити", ариваючи йому з рукава опаску. Ворог може ловити тільки прапорець стрільця, не його самого. Також стрілець може хапати тільки опаску ворога, не руку чи рукав.

Хто "вбитий" - піднімає руку та йде до Львова. Гра кінчається тоді, коли всі стрільці прийшли до Львова з прапорцем чи без.

Виграє ця сторона, що мала менше вбитих.

Братчик дає знак свистком на закінчення гри.

"ГОТУЙСЬ"

ГОВОРІТЬ

ДО НОВАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ

Дорогі Сестрични й Братчики !

"Готуйсь", як знаєте, призначений для новацтва. Так, як оцей Всогонь Орлової Ради призначений для Вас, виховників. Все, що написане чи намалюоване в "Готуйсь" спрямоване на те, щоб виховати дитину згідно з новацьким ідеалом. Отже мета "Готуйсь" така сама, як і Ваша, ця, що до неї Ви прямуюте, проводячи сходини, прогуллянки, ім-прези.

Коли дві держави змагають до тієї самої мети, тоді вони заключують союз, щоб допомагати одна одній та разом легше сонгнути цю мету. Подібний "союз" треба заключити Вам з "Готуйсь".

Яка Вам користь з "Готуйсь"? Він дає кожного місяця матеріали, що їх можете використати на сходинах. В розповідах, інсценізаціях, співах, грах, майструваннях. Матеріали ці завжди підібрані так, щоб вкла-

далися у Ваш тримісячний плян праці. Важне те, що ці матеріали дістаєте не лише Ви, але й кожна новачка чи новак. Вони можуть собі, зі свого власного примірника "Готуйсь" повторити чи пригадати те, що було на сходинах. Вони можуть собі щось із нього приготувати, що буде опісля потрібне на сходинах. Ви можете розгадувати разом з роєм загадки з "Готуйсь", чи писати листи-дописи, що іх "Готуйсь" завжди раде помістить, на втіху тим, що писали.

Добре, а що Ви можете зробити для "Готуйсь"?

Перше й основне, це збірка передплат. Саме тому говоримо про неї тепер, бо вже тепер час її починати на новий, 1966 рік. Чому вже?

Во знаємо з практики, що збірка передплат триває деякий час. Тому слід починати її якнайшвидше. До того при початку року і новаки і батьки радше платять. Але хто казав, що мають платити обов'язково батьків? Коли розпічнемо справу в час, коли новак та новачка зможе легко заощадити собі цих двох з половиною, чи в Канаді два і три четверті долара. Або можна спільно зорганізувати новацький заробіток і спільно заплатити передплати для всіх. Хіба це неможливо, коли є добра воля і є ще доволі часу?

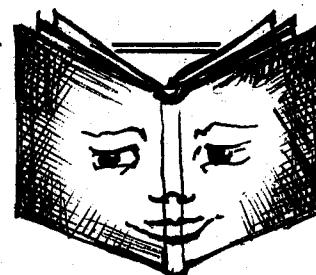
Дальша поміч "Готуйсеві" від Вас, це роздавання новачкам у кожного числа. Можливо, що колись пізніше зможемо видати "Готуйсь" кожному новакові до дому. Але так, як є сьогодні, без Вашої помочі нам не обйтися! Ви ж вже настільки великі й вироблені пластиуни, що при добрій волі зуміете дати цьому лад!

А скирти нерозданих чисел "Готуйсь", що нагромаджуються місяцями, десь у Вас на полиці чи на шафі в демівці - велика кривда Вашим новакам! І неменша кривда тим усім, хто співпрацює при видаванні журналика - бо це їх працю Ви марнуєте!

Так отже подумайте хоч хвилину: чи не варто Вам і "Готуйсь" працювати спільно, в згоді, для добра Ваших новачок та новаків?

А коли Ви будете точно виконувати те, що є Вашим завданням, то будьте певні, що "Готуйсь" буде допомагати і Вам у Вашій виховницькій праці, радо та з усіх сил!

Редакція "Готуйсь"

УВАГА!

УВАГА!

УВАГА!

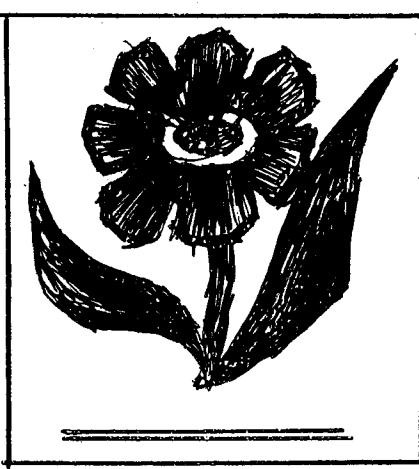
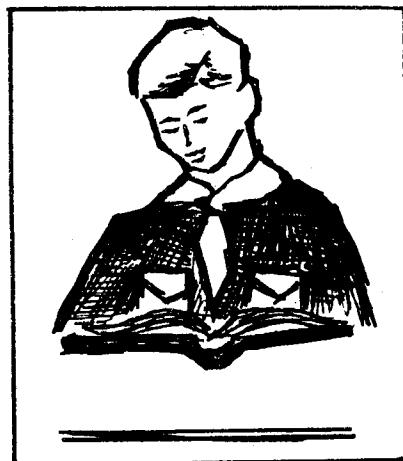
В Адміністрації "Г О Т У Й С Ъ "

можна ще дістати:

Комплети давніх чисел "Готуйсь"/біля 70/... \$ 2.00

Листи з ковертами, прикрашені новацькими заставками, ціна одного листа з ковертом.... \$ 0.05

"Книжки" О Т Р О К" Т. Самотулки та "ПЕРШІ КРОКИ" Л. Бачинського, ціна по \$ 1.00

Е К С Л І Б Р І С

Цікаве слово, правда? Латинською мовою значить "з-поміж книжок". Що це таке? Ця карточка з підписом, чия це книжка, х чиєї книгозбірні. У жовтні будемо вчити новачат, як впорядковувати гніздові, чи їх домашні бібліотеки. Можемо разом з новацтвом виготовити на майструванні такі "екслібриси", як оце показав нам на малюнку братчик Ірко. Новаки можуть вживати до цього готових, підліплених карточок, що їх можна купити. Малюнок можна відбити з ВОР та опісля малювати на карточках через машинову кальку. Як бачите, на кожній карточці залишене місце, де новак чи новачка напишуть своє ім'я та прізвище.

Можна теж виготовити з тих малюнків "печатку" вирізану з бараболі та відбивати її печатковим тушом на карточках, або, щоб було триваліше, таки дати виготовити справжню печатку в крамниці.

"ЕКСЛІБРІС" вживають у своїх книжках люди, які розуміють вагу книжки та особливо дюблять її! А саме на таких ми хочемо виховати наших новаків!

=====

НЕ ЗБУДУЄШ КОРАБЛЯ БЕЗ ЦВЯХІВ,
А НІ ЧЕСНОЇ ЛЮДИНИ БЕЗ ЧИТАННЯ КНИГ!

(з найстаршої книги, яку знайшли в Україні,
"ЗБІРНИКА СВЯТОСЛАВА" з 1076 року)